

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

navrhovatele: **Realmaxus družstvo**
sídlem Banskobystrická 265/185, Brno
zastoupený advokátkou Mgr. Vladislavou Skoupou
sídlem Pekařská 13, Brno

proti
odpůrci: **Statutární město Prostějov**
sídlem T. G. Masaryka 130/14, Prostějov

o návrhu navrhovatele na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2017 – I. změny Územního plánu Prostějov

takto:

- I. Opatření obecné povahy č. 1/2017 – I. změna Územního plánu Prostějova, vydané zastupitelstvem Statutárního města Prostějova usnesením č. 17133 ze dne 12. 6. 2017, které nabylo účinnosti dne 30. 6. 2017, se v části textového a grafického vymezení plochy č. 1201 a v regulativech využití této plochy zrušuje dnem právní moci tohoto rozsudku.
Ve zbývajícím rozsahu se návrh navrhovatele zamítá.

- II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 3 576 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně navrhovatele, Mgr. Vladislavy Skoupé, advokátky.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se podaným návrhem dle ustanovení § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2017 - I. změny Územního plánu Prostějov, vydaného zastupitelstvem města Prostějova usnesením č. 17133 ze dne 12. 6. 2017, které nabylo účinnosti dne 30. 6. 2017, a to v textové i grafické části v rozsahu pozemků v kat. území Čechovice u Prostějova parc. č. 318/1, parc. č. 318/15, parc. č. 319/1, parc. č. 320/1, parc. č. 321/1, parc. č. 321/2, parc. č. 321/3, parc. č. 321/4, parc. č. 321/5 a parc. č. 321/6, zapsaných v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. 854 vedeném Katastrálním úřadem pro Olomoucký kraj, Katastrálním pracovištěm Prostějov; pozemků v kat. území Prostějov parc. č. 5982, parc. č. 6033/1 a parc. č. 6033/2 zapsaných v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. 13333 vedeném Katastrálním úřadem pro Olomoucký kraj, Katastrálním pracovištěm Prostějov; a pozemku parc. č. 105/1 v kat. území Krasice, zapsaného v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. 4385 vedeném Katastrálním úřadem pro Olomoucký kraj, Katastrálním pracovištěm Prostějov.

I. Obsah návrhu

2. Navrhovatel v podaném návrhu předně uvedl, že shora vyjmenované pozemky jsou v územním plánu Prostějova označeny jako plochy č. 0423, 0430, 0431, 1052, 0432, 0433 a 0434. Z provedené změny územního plánu přitom vyplývá změna těchto funkčních ploch z ploch pro smíšenou obytnou výstavbu, resp. doplnění obytné zástavby severně od nemocnice, na plochu US-21 Nový městský park Prostějov; a dále je změnami územního plánu navrhována částečně přes pozemek parc. č. 318/1 v kat. území Čechovice u Prostějova, přes pozemky parc. č. 5982, 6033/1 a 6033/2 v kat. území Prostějov a v těsné blízkosti všech ostatních pozemků výstavba stavby dopravní infrastruktury – silnice propojující ulice J. Lady s ulicí Kosteleckou a severním obchvatem města (viz změna plochy nově pod číslem 1201). Přes uvedené pozemky má být vedeno také elektrické vedení a zřízena trafostanice (pozemek parc. č. 318/1). Takto provedenou změnou využití ploch došlo jednak ke značnému znehodnocení všech pozemků ve vlastnictví navrhovatele, jednak k umožnění stavby dopravní infrastruktury v části města přímo sousedící s biokoridorem Hloučela (evidován jako významný krajinný prvek Hloučela). Tento biokoridor by stavba dopravní infrastruktury nadto protínala, to však bez posouzení vlivů této stavby na životní prostředí a na udržitelný rozvoj území města Prostějova.
3. Navrhovatel připomněl, že postupně od roku 2005 do roku 2016 nabýval od většího množství původních vlastníků do svého vlastnictví nemovité věci (viz jejich výčet výše), které jsou všechny součástí zemědělského půdního fondu jako orná půda. Již v roce 2007

přítom navrhovatel podal příslušnému stavebnímu úřadu návrh na změnu územního plánu; další návrhy byly podány dne 13. 4. 2011 a 3. 10. 2011. K žádnému z nich však doposud nebylo přihlédnuto, ani o nich nebylo rozhodnuto. Zastupitelstvo města Prostějova následně přijalo dne 10. 6. 2014 územní plán Prostějova - opatřením obecné povahy č. 1/2014 (dále jen „územní plán“), k němuž navrhovatel podal dne 16. 12. 2013 námitky, v nichž nesouhlasil s rozšířením plochy parku a s umístěním jakékoli technické infrastruktury na pozemcích v jeho vlastnictví. Dne 6. 10. 2014 navrhovatel podal návrh na pořízení změny územního plánu týkající se pozemků parc. č. 5982, 6033/1, 6033/2 a 318/1, ani na tento návrh však odpůrce žádným způsobem nereagoval a navrhovatelem požadované změny nezohlednil. Navrhovatel poukázal na obsah zadání a konkrétní z něj vyplývající požadavky (mj. náležité odůvodnění změny, prověření trasování dopravní infrastruktury tak, aby plocha č. 430 nebyla dělena a aby byl minimalizován zásah do biokoridoru Hloučela, prověření řešení ploch územní studií, ad.), které dle jeho názoru nebyly naplněny.

4. Dopisem ze dne 13. 10. 2016 pak navrhovatel odpůrci sdělil, že nesouhlasí s využitím pozemků, jak je uvedeno v územním plánu, kdy v kontextu pořizování I. změny územního plánu a jejího projednání bylo nutno toto podání považovat za námitky, i když takto nebylo výslovně označeno. Odpůrce se tak neřídil ustanovením § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ani nepostupoval v souladu s ustanovením § 22 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“), když v záznamu o veřejném projednání ze dne 29. 11. 2016 nejsou námitky navrhovatele obsaženy, ani k němu nejsou připojeny. Odpůrce se tedy s uvedenou námitkou navrhovatele žádným způsobem nevypořádal.
5. Veřejnou vyhláškou ze dne 13. 3. 2017 bylo oznámeno opakované řízení o návrhu I. změny územního plánu Prostějova na den 19. 4. 2017. Navrhovatel vzhledem k tomu, že správní orgán nijak nereagoval na jeho vyjádření ze dne 13. 10. 2016 (ve vztahu k prvnímu projednávání změny územního plánu), doručil odpůrci opětovně své námitky, a to podáním označeným jako „Návrh na ukončení projednání změny územního plánu ze dne 10. 4. 2017“. Dopisem ze dne 10. 7. 2017 však odpůrce navrhovateli sdělil, že jeho námitky nebylo možno posoudit, neboť předmětná lokalita nebyla dotčena úpravami a změnami návrhu územního plánu projednávanými při opakovaném veřejném projednání.
6. Navrhovatel tak měl za to, že byl provedenou I. změnou územního plánu zkrácen na svých právech. Uvedl, že je vlastníkem uceleného souboru zemědělských pozemků o celkové rozloze cca 13,2 ha v kat. území Čechovice u Prostějova, cca 6,4 ha v kat. území Prostějov a cca 0,5 ha v kat. území Krasice. Takřka na všech pozemcích ve vlastnictví navrhovatele přitom došlo k podstatné změně v územním plánu a tím i k nepřiměřenému zásahu do jeho vlastnických práv, které se v podstatě blíží vyvlastnění. Navrhovatel shrnul, že proces I. změny územního plánu Prostějova byl stížen následujícími vadami:
1) odpůrce se žádným způsobem nevypořádal s námitkami, které byly obsaženy v podání navrhovatele ze dne 13. 10. 2016;

2) I. změna územního plánu Prostějova není ve vztahu k podstatným změnám na pozemcích

ve vlastnictví navrhovatele řádně odůvodněna. U dokumentu nazvaného jako Odůvodnění byla dle navrhovatele převzata pouze textová část původního územního plánu, do které byly doplněny nebo vymazány provedené změny. Odůvodnění tak dle názoru navrhovatele nikde neobsahuje výstižné a odborné důvody obhajující a zdůvodňující v návrhu zvolené řešení, ani úvahy správního orgánu, kterými se řídil při hodnocení podkladů pro vydání opatření a při výkladu právních předpisů. Navrhovatel poté své námitky směřoval vůči konkrétním částem a bodům odůvodnění I. změny územního plánu s uvedením konkrétních důvodů, pro které toto nespĺňuje na něj kladené požadavky a pro které je I. změna územního plánu v rozporu se zadáním;

3) odpůrce se nesprávně vypořádal s námitkami, které navrhovatel uplatnil dopisem ze dne 10. 4. 2017;

4) dle názoru navrhovatele mělo být s ohledem na stavbu dopravní infrastruktury vedenou přes plochu 0430 a přes biokoridor Hloučela a vytvoření nového městského parku zpracováno před pořízením I. změny územního plánu posouzení vlivů na životní prostředí a na udržitelný rozvoj města.

7. Navrhovatel namítal, že v rozporu se zadáním došlo k rozdělení plochy 0430 na dvě části, na většině pozemků ve vlastnictví navrhovatele má být zřízen městský park (aniž by bylo řešeno užívání těchto pozemků veřejností), uprostřed pozemků má vést dopravní infrastruktura (silnice, u které jako stavby veřejné prospěšné může dojít k vyvlastnění, a tedy znehodnocení činnosti navrhovatele, který se cca 10 let snažil o získání uceleného území). Navrhovatel se domníval, že cílů uvedených v zadání změny šlo dosáhnout i jiným způsobem vedení dopravní infrastruktury tak, aby se tato úplně vyhnula pozemkům ve vlastnictví navrhovatele, a nedošlo tak k rozdělení plochy 0430. Navrhovatel měl rovněž za to, že námitky obsažené v podání ze dne 13. 10. 2016 uplatnil včas; nicméně pokud by soud dospěl k odlišnému závěru, navrhovatel upozornil, že se jedná o zjevné a předvídatelné omezení vlastnického práva navrhovatele ve smyslu odkazované judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 23. 5. 2013

ve věci sp. zn. 7 AOs 4/2012 a ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 183/2016 - 35). Navrhovatel v této souvislosti uvedl, že budou-li zřízeny nový městský park, stavba dopravní infrastruktury

a trafostanice včetně elektrického vedení, navrhovatel nebude moci předmětné pozemky žádným způsobem užívat. Tyto budou naopak zcela bez jeho vlivu užívány neomezeně veřejností. Zároveň vzhledem ke skutečnosti, že většina pozemků je ornou půdou, budou muset být

ze strany odpůrce do pozemků ve vlastnictví navrhovatele investovány značné finanční prostředky, související např. s výsadbou stromů, parkovými úpravami, přičemž je otázkou, zda tyto finanční prostředky jsou v rozpočtu odpůrce k dispozici. Závěrem navrhovatel opětovně poukázal na skutečnost, že již od roku 2007 opakovaně podává k odpůrci návrhy na změnu územního plánu týkající se předmětných pozemků, kdy navrhovatel má zájem na tom, aby

na těchto pozemcích přímo navazujících na městskou zástavbu byla umožněna výstavba rodinných domů s přilehlými zahradami. Odpůrce však tyto požadavky navrhovatele

dlouhodobě opakovaně ignoruje a do nového územního plánu (ani do žádné jeho změny) je nezahrnul.

II. Vyjádření odpůrce

8. Odpůrce v úvodu podaného vyjádření uvedl, že napadené opatření obecné povahy bylo vydáno v souladu se zákonem, a tvrzení a námitky navrhovatele pokládal za nedůvodné. Připomněl, že navrhovatel podaným návrhem napadl opatření obecné povahy č. 1/2017 v části týkající se jeho pozemků, avšak toto opatření obecné povahy se pozemků navrhovatele v rámci těchto ploch týká pouze v určitém rozsahu a v některých plochách vůbec. V této souvislosti upozornil, že předmětem I. změny územního plánu není řešení plochy č. 0434 (pozemek parc. č. 105/1 v kat. území Krasice) a dále plochy č. 1052 – část pozemků parc. č. 321/4, 321/5, 321/1, 321/2, 321/3, 320/1, 319/1 v kat. území Čechovice u Prostějova. U plochy č. 1052 na pozemku parc. č. 318/1 došlo k jejímu nepatrnému zmenšení umístěním komunikace (plochy dopravy). Změna územního plánu rovněž neřeší změnu umístění trafostanice a elektrického vedení. Odpůrce byl tedy toho názoru, že požadavek navrhovatele na zrušení části I. změny územního plánu i v plochách, na kterých k žádné změně nedošlo, či došlo ke změně zcela nepatrné, není relevantní a není možné mu vyhovět.
9. Odpůrce dále konstatoval, že navrhovatel sice napadl I. změnu územního plánu, nicméně tvrzené důvody, pro které by mělo být opatření obecné povahy č. 1/2017 (dále též „OOP 1/2017“) zčásti zrušeno, se věcně netýkající změn navržených I. změnou územního plánu, ale týkají se toliko skutečností, které byly a jsou již předmětem územního plánu Prostějova [opatření obecné povahy č. 1/2014 (dále též „OOP 1/2014“)]. Rovněž při vymezení rozsahu, v němž se navrhovatel zrušení domáhá, uvádí zavádějící informace – konkrétně čísla ploch dle územního plánu před I. změnou (tj. plochy č. 0423, 0430, 0431, 1052, 0432, 0433 a 0434). Odpůrce proto pokládal takto podaný návrh za zmatečný a neurčitý, a byl toho názoru, že navrhovatel měl využít svého práva a zákonných prostředků, aby svůj nesouhlasný postoj vyjádřil již v rámci pořizování územního plánu Prostějova, nikoli až v rámci jeho I. změny, které se navrhovatelem tvrzené důvody netýkají. Dle odpůrce je tedy návrh navrhovatele *de facto* směřován proti OOP 1/2014, který je však v současné době ze strany navrhovatele nenapadnutelný. Již z tohoto důvodu proto nelze dle odpůrce návrhu na zrušení části OOP 1/2017 vyhovět.
10. Odpůrce se dále zabýval jednotlivými námitkami obsaženými v podaném návrhu. K námitkám navrhovatele, že odůvodnění I. změny územního plánu neobsahuje zákonné požadavky, odpůrce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2011, č. j. 8 Ao 6/2011 - 87, a také na rozhodnutí ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 AOs 3/2013 - 29. Odpůrce měl za to, že při pořizování I. změny územního plánu postupoval v souladu se zákonnými požadavky, vydané opatření obecné povahy vyhovuje požadavkům na odůvodnění dle § 53 odst. 5 stavebního zákona, obsahuje také rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek. Odpůrce uvedl,

že návrh na zrušení I. změny se týká dílčích změn Z1/6 a Z1/28. Odůvodnění těchto změn je přitom obsaženo v kapitole C (viz str. C4 kap. 2.3 a str. C10 bod 14.) a dále v kapitole D odůvodnění (viz str. D3 kapitola 4.). Odpůrce měl za to, že se v uvedených částech odůvodnění vypořádal se změnami týkajícími se namítaných ploch poměrně podrobným způsobem a že odůvodnění týkající se jednotlivých ploch nelze posuzovat izolovaně, tzn. pouze dle jednotlivých částí odůvodnění I. změny územního plánu, ale je třeba na ně pohlížet a posuzovat je prostřednictvím odůvodnění jako celku v širších souvislostech. Odpůrce byl tedy toho názoru, že odůvodnění I. změny územního plánu je v souladu se zákonem a tvrzení navrhovatele nejsou relevantní.

11. Namítal-li navrhovatel, že I. změnou územního plánu nebyl dodržen požadavek zadání na nedělení plochy 0430, odpůrce uvedl, že plocha 0430 dělena není, navrhovatel zde zaměňuje územní plán a jeho I. změnu. Z výkresové části i z odůvodnění textové části (C14 bod 14.) vyplývá, že tvrzení navrhovatele se nezakládá na pravdivých údajích, neboť v OOP 1/2017 je uveden požadavek pro hledání možností řešení tak, aby plocha č. 0430 nebyla dělena a aby zásah do biokoridoru Hloučela byl minimalizován, přičemž v tomto bodě je přímo stanoveno, že požadavek byl splněn. Odpůrce dále připomněl, že v rámci územního plánování se veřejné zájmy na dosažení cílů budou v určité (zákonem akceptovatelné) míře vždy dotýkat majetkových práv vlastníků dotčených pozemků, těmto jsou však poskytnuty prostředky obrany, a to např. ve formě námitek při veřejném projednání návrhu územního plánu dle § 52 odst. 2 stavebního zákona. K tvrzení navrhovatele, že zvoleným řešením ve své podstatě dochází k vyvlastnění jeho pozemků, neboť výše uvedenou změnou dochází k rozšíření ploch dopravní infrastruktury a k vymezení této stavby jako veřejně prospěšné, odpůrce připomněl, že již v územním plánu (OOP 1/2014) byla vymezena územní rezerva pro silniční propojení přes řeku Hloučelu mezi ul. Josefa Lady a Za Kosteleckou. Změnou územního plánu byl pak na základě zadání prověřen požadavek převedení územní rezervy do návrhu plochy dopravní infrastruktury tak, aby byl minimalizován zásah do biokoridoru (trasa byla mírně upravena a byl zohledněn požadavek, aby na kat. území Smržice vedla mimo parc. č. 554/1). Na základě požadavku orgánu ochrany přírody byla upravena urbanistická koncepce dané lokality tak, aby byla zajištěna celistvost budoucího městského parku, a došlo také ke změně a upřesnění trasy vymezené rezervy a jejímu převedení do návrhu. Proti tomu měl navrhovatel v rámci pořizování I. změny územního plánu k dispozici zákonné prostředky obrany. Co se týká stavby trafostanice a elektrického vedení, odpůrce uvedl, že jejich umístění I. změna územního plánu neřeší, toto bylo navrženo již v územním plánu Prostějova (OOP 1/2014) v souladu s požadavky nadřazené územně plánovací dokumentace – Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje. Vlastní trasa komunikace přitom byla upravena tak, aby navržená plocha pro dopravu nezasahovala na kat. území Smržice (území sousední obce), a tedy nešlo o zvýhodnění konkrétních vlastníků pozemků, ale o upřednostnění umístění komunikace na území města Prostějova.

12. Důvodnou odpůrce neshledal ani námitku navrhovatele směřující k požadavku na vypracování územní studie týkající se využití pozemků v jeho vlastnictví. K tomu uvedl, že

v kapitole

D

(viz str. D17, kapitola 12) je obsaženo odůvodnění vymezení ploch a koridorů, ve kterých je uloženo v souladu s § 43 odst. 2 stavebního zákona prověření změn jejich využití územními studiemi. Odpůrce připomněl, že územní plán Prostějova stanoví lhůtu pro vložení dat o územní studii do evidence územně plánovací činnosti na 6 let od nabytí účinnosti územního plánu. Odpůrce měl tedy za to, že využil zákonných prostředků k dosažení cílů a úkolů územního plánování a že v tomto ohledu postupoval v souladu se stavebním zákonem.

13. Pokud navrhovatel uváděl, že od roku 2005 do roku 2016 nabýval v dané lokalitě pozemky, odpůrce konstatoval, že v řešené lokalitě nedošlo ke změně základní koncepce, kdy pozemky (resp. jejich části, které jsou předmětem tohoto návrhu) nebyly pozemky zastavitelnými umožňujícími výstavu objektů bydlení, a to již v době, kdy je navrhovatel nabyl do svého vlastnictví. Odpůrce připomněl, že pozemky jsou zemědělsky využívány a I. změna územního plánu nemá na toto využití žádný vliv. Dle odpůrce je tedy zřejmé, že v rámci funkčního využití pozemků nedošlo k omezení vlastnického práva navrhovatele.
14. Stran nesprávného vypořádání odpůrce s námitkami, které navrhovatel uplatnil dopisem ze dne 10. 4. 2017, odpůrce uvedl, že tyto námitky nebylo možné v rámci procesu pořizování I. změny územního plánu posoudit jako námitky k upravenému návrhu I. změny (předložené v rámci opakovaného veřejného projednání), neboť předmětná lokalita nebyla úpravami a změnami návrhu územního plánu projednávány při opakovaném veřejném projednání dotčena. V této souvislosti odpůrce odkázal také na závěry vyslovené v rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2014, č. j. 50 A 15/2014 - 50, a v návaznosti na to uzavřel, že tyto námitky měly být uplatněny již v rámci předešlé fáze projednání, tj. ve fázi veřejného projednání a v termínu k tomu určeném. Nad rámec své zákonné povinnosti pak odpůrce zaslal navrhovateli informaci o tom, jak se s těmito námitkami vypořádal, a upozornil jej, že tyto budou prověřeny v rámci připravované zprávy o uplatňování územního plánu, která bude pořizovatelem zpracována v termínu září 2017 – červen 2018, a případně dále zařazeny jako podnět k řešení v následující změně územního plánu. K tvrzení navrhovatele, že se odpůrce nevypořádal s jeho námitkou ze dne 13. 10. 2016, odpůrce uvedl, že od navrhovatele žádný dopis s námitkami týkajícími se návrhu I. změny územního plánu a veřejného projednání neobdržel. Odpůrce oznámil řízení o návrhu veřejnou vyhláškou ze dne 13. 10. 2016, kdy v souladu s ustanovením § 52 a § 53 stavebního zákona vyzval k uplatnění připomínek a námitek. Tato veřejná vyhláška byla dne 14. 10. 2016 vyvěšena a sňata dne 8. 12. 2016. Dne 24. 11. 2017 byl pak odpůrci doručen dopis navrhovatele (č. j. PVMU 155035/2017 62), v němž uvedl, že odpůrce nesprávně postupoval stran jeho námitek ze dne 10. 4. 2017 v rámci opakovaného veřejného projednání upraveného návrhu I. změny územního plánu, když k nim nepřihlédl z důvodu, že měly být uplatněny již v předchozí fázi v rámci veřejného projednání. Navrhovatel se přitom domníval, že námitky uplatnil řádně a včas, a to právě dopisem ze dne 13. 10. 2016, který byl Magistrátu města Prostějova odeslán doporučenou poštou. Odpůrce k tomu uvedl, že dopis ze dne 13. 10. 2016 u něj není nikde zaevidován a nebyl mu doručen. Poukázal také na skutečnost, že byl

navrhovatelem vyhotoven již dne 13. 10. 2016, ačkoli oznámení odpůrce bylo na úřední desce Magistrátu města Prostějova vyvěšeno až dne 14. 10. 2016. Odpůrci tedy nebylo zřejmé, jak se navrhovatel o tomto oznámení a výzvě k uplatnění námitek mohl navrhovatel dozvědět a zareagovat na ně odesláním dopisu.

15. K námitce navrhovatele týkající se nutnosti posouzení vlivu I. změny územního plánu na životní prostředí a na udržitelný rozvoj města Prostějova (zejména s ohledem na namítanou stavbu dopravní infrastruktury vedenou přes plochu 0430 a přes biokoridor Hloučela) odpůrce poukázal na skutečnost, že Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, byl ve všech fázích pořizování předmětné změny účasten procesu, avšak vyjádřil stran posuzování vlivů na životní prostředí a rozvoj města negativní stanovisko (viz stanovisko ze dne 27. 2. 2015, č. j. KUOK 21696/2015, sp. zn. KUOK/13587/2015/OŽPZ/7232; a dále stanoviska ze dne 26. 11. 2015, č. j. KUOK 104206/2015, sp. zn. KUOK/88804/2015/OŽPZ/7232, ze dne 5. 12. 2016, č. j. KUOK 116468/2016, sp. zn. KUOK/101142/2016/OŽPZ/7232 a ze dne 8. 3. 2017, č. j. KUOK 25981/2017, sp. zn. KUOK/24610/2017/OŽPZ/7232). Odpůrci tak nebylo posuzování vlivů uloženo, naopak z uvedených stanovisek vyplynulo, že předmětnou změnu územního plánu není třeba z těchto hledisek posuzovat.
16. Ze všech výše uvedených důvodů tak odpůrce požadoval, aby krajský soud návrh navrhovatele jako nedůvodný zamítl.

III. Replika navrhovatele

17. Navrhovatel reagoval na vyjádření odpůrce podáním repliky, v níž uvedl, že I. změna územního plánu se týká všech v návrhu označených pozemků. Není tedy pravdou, že by návrh směřoval proti samotnému územnímu plánu a nikoli proti I. změně ve vztahu k pozemkům v jeho vlastnictví. Pozemky parc. č. 319/1, 320/1, 321/1, 321/2, 321/3, 321/4, 321/5 a 321/6 se po I. změně územního plánu staly součástí plochy č. 0430. Pozemky parc. č. 5982, 6033/1 a 6033/2 se staly jednak součástí plochy č. 1192 a společně s částí pozemku parc. č. 318/1 se staly také součástí plochy č. 1201 (stavby dopravní infrastruktury). Navrhovatel měl dále za to, že I. změnou územního plánu byly dotčeny také pozemky parc. č. 318/15 a 318/1, a to vzhledem k tomu, že pro jejich další využití je od I. změny územního plánu vyžadována územní studie (US-21), a dále je na nich v hlavním výkresu uvedeno označení Z59, které není v odůvodnění I. změny nijak vysvětleno. Dle navrhovatele došlo ke značnému zásahu do lokality, ve které se nacházejí takřka výlučně pozemky ve vlastnictví navrhovatele; navrhovatel v této souvislosti citoval konkrétní pasáže z odůvodnění I. změny územního plánu (s odkazem na konkrétní stranu a bod) a v této souvislosti mj. připomněl, že právě I. změnou územního plánu došlo také k vypuštění ploch 0431, 0432 a 0433 (včetně všech údajů), dříve vymezených jako plochy smíšené obytné, resp. doplnění obytné zástavby severně od

nemocnice. Změna se pak zásadním způsobem dotkla také plochy 0430, která je nově vymezena na rozdílném území a pro její využití je stanovena územní studie (US-21). Severovýchodně od parku je pak respektována plocha 0423 jako plocha technické infrastruktury – trafostanice, která dle názoru navrhovatele nemusí být v územním plánu vůbec zakreslena. S výjimkou pozemku parc. č. 105/1 tak předmětnou změnou došlo ke značnému zásahu do vlastnického práva navrhovatele ke všem pozemkům, které se v této lokalitě nacházejí.

18. K řádnému odůvodnění I. změny územního plánu navrhovatel uvedl, že není pravdou, že I. změna územního plánu obsahuje náležité odůvodnění, proč je ta která varianta pro dané území vhodná a proč byla zvolena. Stejně tak I. změna územního plánu neobsahuje náležité odůvodnění, proč je ke změně přistupováno, z jakého důvodu nevyhovuje stávající stav, včetně uvedení odborných důvodů, proč bylo zvolené řešení přijato. V odůvodnění nejsou dle názoru navrhovatele obsaženy podklady, důvody a úvahy, kterými se ve vztahu k vymezené ploše US-21 odpůrce řídil při jejich hodnocení. Tyto podklady, důvody a úvahy nejsou patrné ani z dalších kapitol, kde je v tomto ohledu pouze konstatováno, že požadavek na prověření byl splněn vymezením plochy US-21. Není tedy vůbec zřejmé, proč má být dané území prověřováno tímto nástrojem územního plánování, který neumožňuje ovlivnění výsledku ze strany vlastníků pozemků; a rovněž není odůvodněno, proč územní studie nebyla pro toto území zpracována před změnou územního plánu, a odpůrce se tímto nástrojem snaží podrobněji prověřit řešení nové. Tento postup navrhovatel pokládal za protichůdný a jdoucí proti smyslu územního plánu.
19. Z hlavního výkresu I. změny územního plánu je pak dle navrhovatele zřejmé, že oproti územnímu plánu (OOP 1/2014) došlo uvedenou změnou k rozdělení plochy 0430 na dvě části, ačkoli zadáním byl dán požadavek, aby plocha 0430 nebyla dělena a aby byl minimalizován zásah do biokoridoru Hloučela. Navrhovatel namítal, že I. změnou územního plánu byla plocha 0430 rozdělena na plochu 0430, plochu 1201 a plochu 1192, přičemž plocha 0430 se nyní prostorově nachází na jiném místě, než jak byla vymezena v územním plánu. Navrhovateli přitom nebylo zřejmé (a nevyplývá to dle jeho názoru ani z odůvodnění I. změny), z jakého důvodu není komunikace (plocha 1201), která přetnula původní plochu a rozdělila ji na dvě části, vedena přes pozemky parc. č. 536 (v kat. území Čechovice u Prostějova) a 7628 (v kat. území Prostějov), které jsou ve vlastnictví odpůrce a které se v dané lokalitě také nacházejí. Navrhovatel tak zopakoval, že I. změnou územního plánu nejenže nebyl dodržen požadavek obsažený v zadání, aby trasováním komunikace nebyla dělena plocha 0430, ale došlo také ke značné změně funkčního využití jeho pozemků. Rovněž pozemek parc. č. 554/1 v kat. území Smržice není posledním pozemkem v tomto katastrálním území, který sousedí s trasou nově navrhované komunikace (viz pozemky parc. č. 555, 556/1, 556/4 a 556/3). Navrhovatel tak pokládal vysvětlení poskytnuté odpůrcem, proč navržená komunikace nemá vést přes pozemek parc. č. 554/1, za účelové.
20. Navrhovatel měl také nadále za to, že I. změnou územního plánu došlo k významnému zásahu do jeho vlastnického práva, neboť celistvé pozemky v jeho vlastnictví byly komunikací rozděleny na dvě poloviny, kdy jedna polovina je brána jako součást nového parku (původně byly tyto pozemky stavební rezervou v plochách R 18 a R 22). Po I.

změně územního plánu je na těchto pozemcích řešeno rozšíření městského parku, a to za podmínky, že využití území bude řešeno územní studií (US-21 Nový městský park Prostějov) a dále tento park a komunikace jsou v I. změně územního plánu označeny jako stavby veřejného zájmu. V podstatě tedy byla na tyto pozemky vyhlášena do doby vyhotovení územní studie stavební uzávěra. Dále změnou Z1/6 dochází k tomu, že v důsledku rozšíření ploch dopravní infrastruktury dochází k vymezení stavby komunikace jako veřejně prospěšné, tzn. uprostřed pozemků ve vlastnictví navrhovatele povede silnice, pro kterou mohou být pozemky navrhovatele vyvlastněny. Ačkoli se přitom navrhovatel již od roku 2007 pokouší řešit s odpůrcem využití předmětného území, doposud na svá podání neobdržel žádné reakce. Navrhovatele v tomto ohledu rovněž nepřekvapilo, že odpůrce nedisponuje jeho dopisem ze dne 13. 10. 2016, a ke spekulacím stran vyvěšení veřejné vyhlášky konstatoval, že dopis byl označen jako návrh na změnu územního plánu a obsahoval námitky vůči změnám, které byly odpůrcem uvažovány, že budou v předmětném území provedeny. Tento dopis byl přitom vypracován bez ohledu na zveřejnění veřejného projednávání vyhláškou a byl takto odpůrci odeslán. Nicméně v souladu s ustálenou judikaturou měl být tento pokládán za námitky, i když takto označen nebyl a byl odeslán před zveřejněním veřejné vyhlášky. I kdyby ovšem navrhovatel neuplatnil námitky dopisem ze dne 13. 10. 2016 (a dále dopisem ze dne 10. 4. 2017), případně dospěl-li by soud k závěru, že tyto námitky nebyly uplatněny ve stanovené lhůtě, s ohledem na rozsah zásahu, který se týká všech pozemků ve vlastnictví navrhovatele, je nutno konstatovat, že došlo k nepřiměřenému dotčení vlastnického práva navrhovatele blížícího se svou povahou a mírou intenzity vyvlastnění. Navrhovatel se domníval, že cílů uvedených v zadání změny šlo dosáhnout i jiným způsobem vedení dopravní infrastruktury tak, aby se tato úplně vyhnula pozemkům v jeho vlastnictví, a nedošlo tak k rozdělení plochy 0430. Navrhovatel nadto nebude moci žádným způsobem předmětné pozemky užívat, tyto budou bez jeho vlivu užívány neomezeně veřejností.

21. Závěrem navrhovatel upřesnil, že ačkoli odpůrce má v dané lokalitě ve svém vlastnictví pozemky parc. č. 351/3, 350, 349, 348 a 543/1 (všechny v kat. území Čechovice u Prostějova), které jsou v územním plánu označeny jako plocha stavební rezervy 0436, R21, a tyto pozemky jsou v části součástí plochy 1052, mohly být dle navrhovatele také součástí městského parku. Navrhovatel měl za to, že stavby a projekty ve veřejném zájmu by odpůrce měl v územním plánu v první řadě umisťovat na pozemcích ve svém vlastnictví, a tedy i napojení na budoucí severozápadní obchvat (včetně plochy 1005) by bylo možné z pozemků ve vlastnictví odpůrce. S ohledem na vše výše uvedené tak navrhovatel setrval na svém původním návrhu tak, jak byl obsažen v podání ze dne 6. 12. 2017.

IV. Ústní jednání

22. Při jednání účastníci setrvali na svých dosavadních tvrzeních a zdůraznili a vysvětlili podstatné skutečnosti, obsažené v již dříve učiněných písemných podáních.

V. Posouzení věci krajským soudem

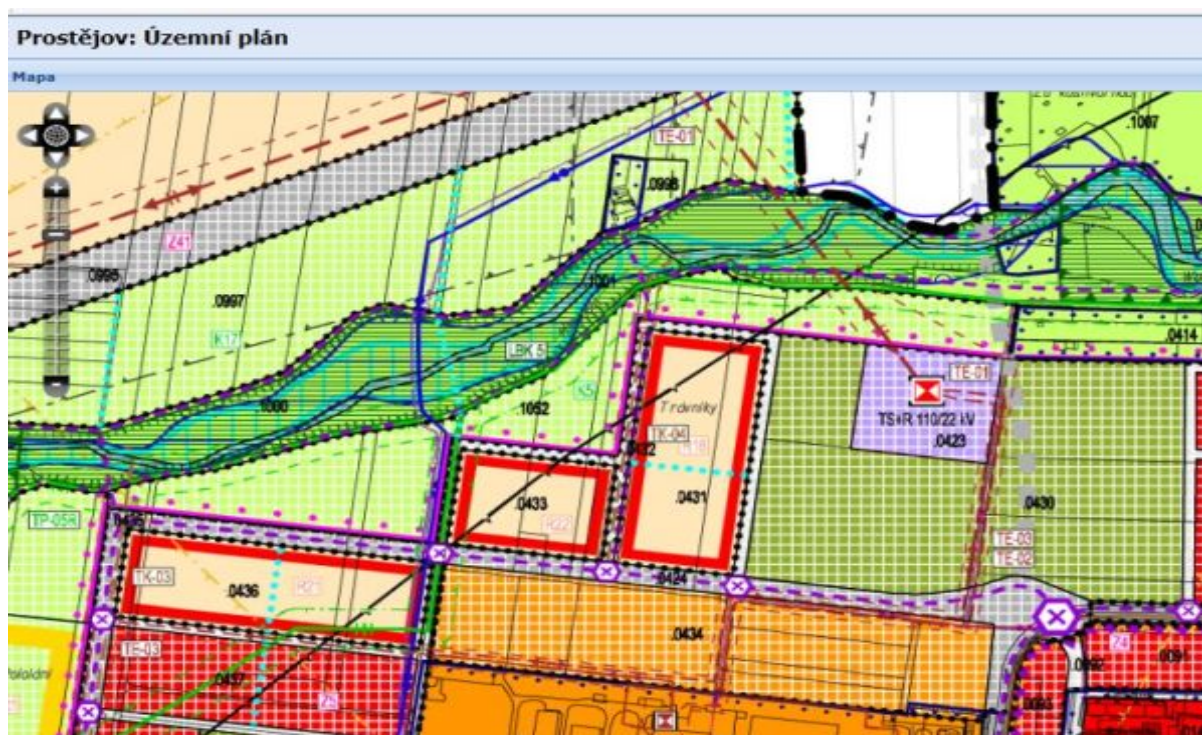
23. Krajský soud se nejprve zabýval posouzením, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky řízení. Těmi jsou v řízení vedeném podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého s. ř. s. existence předmětu řízení (tj. opatření obecné povahy), aktivní legitimace navrhovatelů a formulace závěrečného návrhu, to vše v souladu s podmínkami vyplývajícími z ustanovení § 101a s. ř. s.
24. Krajský soud přitom neshledal nedostatek procesních podmínek řízení, které jsou předpokladem přípustnosti vydání meritorního rozhodnutí. Pokud se týká posouzení, zda navrhovatelem napadená změna části územního plánu Prostějova je opatřením obecné povahy, krajský soud odkazuje na ustanovení § 55, ve spojení s § 43 odst. 4, zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“), dle kterého se územní plán (a tedy i jeho následné změny) vydávají formou opatření obecné povahy. Tuto skutečnost ostatně žádný z účastníků v dané věci nerozporoval. Návrh podaný ke krajskému soudu dne 7. 12. 2017 přitom směřoval proti části opatření obecné povahy vydaného dne 12. 6. 2017, které nebylo účinnosti dne 30. 6. 2017, tzn. že návrh byl podán včas – před uplynutím zákonem předpokládané tříleté lhůty počítané ode dne, kdy opatření obecné povahy nabylo účinnosti (§ 101a odst. 1 s. ř. s.). Zcela v souladu s požadavky zákona je též závěrečný návrh, kterým se navrhovatel domáhal zrušení konkrétní části změny územního plánu Prostějova. Pokud se jedná o podmínku pasivní procesní legitimace, podle § 101a odst. 3 s. ř. s. platí, že odpůrcem je ten, kdo vydal opatření obecné povahy, jehož zrušení nebo zrušení jeho části je navrhováno. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, publikovaného pod č. 1910/2009 Sb. NSS, přitom platí, že v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. o zrušení územního plánu (nebo jeho změny jako v daném případě) je odpůrcem obec, jejíž zastupitelstvo územní plán (nebo jeho změnu) vydalo. V posuzované věci je tedy odpůrcem statutární město Prostějov, jehož zastupitelstvo napadenou změnu územního plánu vydalo.
25. K osobě navrhovatele a jeho aktivní procesní legitimaci krajský soud dále uvádí, že také tato podmínka je splněna, tvrdí-li navrhovatel zkrácení na právech v důsledku vlastnictví pozemku v území, které je napadeným opatřením obecné povahy regulováno. Jak Nejvyšší správní soud konstatoval již v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 185, publikovaném pod č. 1971/2010 Sb. NSS, „(...) *potenciální zásah do práv je myslitelný v zásadě u každého vlastníka nemovitostí umístěných v území regulovaném územním plánem*“. Vlastnictví konkrétních pozemků (viz jejich výčet shora) přitom navrhovatel doložil výpisy z katastru nemovitostí, jimiž krajský soud nepovažoval za nutné provádět důkaz při ústním jednání, neboť odpůrce nečinil otázku vlastnického práva navrhovatele v řízení spornou. Navrhovatel dotčení ve své právní sféře spatřoval zejména v zásahu do vlastnických práv (s ohledem na značné znehodnocení pozemků), přičemž zda k dotčení navrhovatele skutečně došlo, a je-li zde tedy i legitimace věcná, bude předmětem meritorního přezkumu ze strany krajského soudu.
26. Jak již vyplynulo z výše uvedeného, klíčovou námitkou, kterou navrhovatel ve vztahu k meritu věci v podaném návrhu vznesl, byla skutečnost, že provedenou změnou

územního plánu Prostějova došlo ke změně funkčních ploch z ploch pro smíšenou obytnou výstavbu, resp. doplnění obytné zástavby severně od nemocnice, na plochu veřejného prostranství (veřejné zeleně), nadto podmíněnou zpracováním územní studie US-21 Nový městský park Prostějov. Dále pak byla změnou územního plánu navržena přes pozemky navrhovatele (částečně přes pozemek parc. č. 318/1 v kat. území Čechovice u Prostějova a přes pozemky parc. č. 5982, 6033/1 a 6033/2 v kat. území Prostějov a v těsné blízkosti všech ostatních pozemků) stavba dopravní infrastruktury – silnice propojující ulice Josefa Lady s ulicí Za Kosteleckou a severním obchvatem města (viz plocha pod č. 1201). Navrhovatel rovněž namítal, že přes pozemky v jeho vlastnictví má být vedeno elektrické napětí a zřízena trafostanice (na pozemku parc. č. 318/1). Takto provedenými změnami přitom došlo dle navrhovatele ke značnému znehodnocení pozemků v jeho vlastnictví a také k umožnění stavby dopravní infrastruktury v části města přímo sousedící s biokoridorem Hloučela, evidovaným jako významný krajinný prvek Hloučela. Tento koridor by přitom stavba dopravní infrastruktury protínala, to však bez posouzení vlivů této stavby na životní prostředí a na udržitelný rozvoj území města Prostějova.

27. S ohledem na takto uplatněné námitky krajský soud na tomto místě předně uvádí, že pokud jde o dotčené pozemky ve vlastnictví navrhovatele (viz jejich zobrazení v mapě katastru nemovitostí, pořízené soudem z webových stránek <http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz/marushka/print.aspx> a provedené k důkazu při ústním jednání – č. l. 275 soudního spisu), byly tyto pozemky v původním územním plánu Prostějova (OOP 1/2014) součástí změnových ploch označených jako:

- .0423 plocha technické infrastruktury (TX), na ploše je zakreslena elektrická stanice (TE-01)
a elektrické vedení distribuční soustavy 110 kV
- .0424 plocha dopravní infrastruktury (DX)
- .0430 plocha veřejných prostranství - veřejná zeleň (VZ), tuto plochu dále protínala územní rezerva plochy dopravní infrastruktury (DX)
- .0431 územní rezerva – plocha smíšená obytná (SX) → R18
- .0432 plocha veřejných prostranství (PV)
- .0433 územní rezerva – plocha smíšená obytná (SX) → R22
- .0434 plocha občanského vybavení – veřejná infrastruktura (OV)
- .1052 plocha rekreace – na plochách přírodního charakteru (RN)

Tyto plochy krajský soud identifikoval v původním územním plánu Prostějova (OOP 1/2014) zobrazením koordinačního výkresu grafické části územního plánu (OOP 1/2014) na monitoru počítače v jednací síni č. 044 při ústním jednání, a to z webových stránek <http://apps.hfbiz.cz/apps/prostejov/up> (viz obr. 1 níže), kdy účastníci při jednání vyslovili s tímto postupem svůj souhlas.

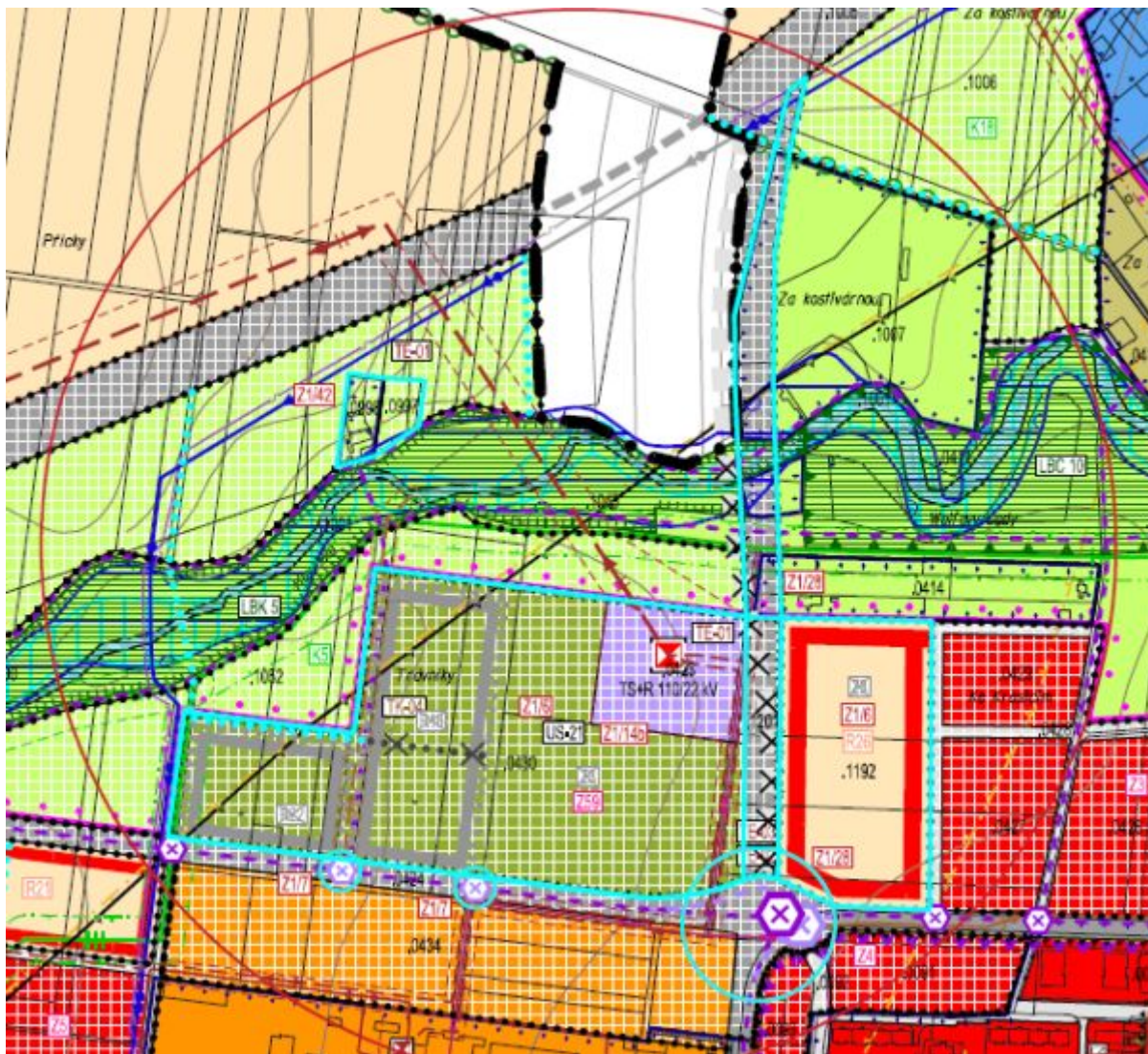
Obr. 1 – územní plán Prostějova (OOP 1/2014) a dotčené plochy před I. změnou - výřez

28. Krajský soud následně provedl srovnání dotčených ploch před a po provedení napadené I. změny územního plánu, kdy z textové (výrokové) části a grafické části (k tomu srovnaj koordináční výkres II/01, měřítko 1 : 5 000, I. změna územního plánu Prostějova, viz též obr. 2 níže) napadeného opatření obecné povahy (OOP 1/2017) vyplynuly následující změny dotýkající se pozemků ve vlastnictví navrhovatele:

- ve výrokové části Územní rezervy byla v bodě 10.1.1. vypuštěna odrážka s textem „R18 na ploše č. 0431 určená pro plochu smíšenou obytnou, respektive doplnění obytné zástavby severně od nemocnice“;
- ve výrokové části Územní rezervy byla v bodě 10.1.1. vypuštěna odrážka s textem „R22 na ploše č. 0433 určená pro plochu smíšenou obytnou, respektive doplnění obytné zástavby severně od nemocnice“;
- ve výrokové části Územní rezervy byla do bodu 10.1.1. vložena odrážka s textem „R26 na ploše č. 1192 určená pro plochu smíšenou obytnou, respektive doplnění obytné zástavby severně od nemocnice“;
- ve výrokové části Územní studie byl za odstavce 12.1.5. vložen nový odstavec 12.1.6. s textem „Územní studie na řešení podrobnějšího využití ploch vymezených pro městský park, v jejímž zadání bude zejména požadováno řešení koncepce ploch veřejných prostranství – veřejné zeleně, plocha je vymezená na východě návrhem koridoru pro

vedení komunikace, propojující ulici J. Lady s budoucím obchvatem“ a jednou odrážkou ve znění „US-21: Nový městský park Prostějov“;

- v Tabulce ploch se u plochy č. 0423 změnil kód rozvojové plochy na „Z59“ (namísto původního kódu Z3), hodnota výměry na „1,37“ ha (namísto původní výměry 1,30 ha) a ve sloupci informace byl doplněn text „US-21“;
- v Tabulce ploch se u plochy č. 0424 změnil kód rozvojové plochy na „Z59“ (namísto původního kódu Z3);
- v Tabulce ploch se u plochy č. 0430 změnil kód rozvojové plochy na „Z59“ (namísto původního kódu Z3), hodnota výměry na „8,53“ ha (namísto původní výměry 7,67 ha) a ve sloupci informace byl doplněn text „US-21“;
- v Tabulce ploch byla vypuštěna plocha č. 0431 včetně všech údajů příslušného řádku;
- v Tabulce ploch byla vypuštěna plocha č. 0432 včetně všech údajů příslušného řádku;
- v Tabulce ploch byla vypuštěna plocha č. 0433 včetně všech údajů příslušného řádku;
- v Tabulce ploch se u plochy č. 0434 změnil kód rozvojové plochy na „Z59“ (namísto původního kódu Z3)
- v Tabulce ploch se u plochy č. 1052 změnila hodnota výměry na „5,07“ ha (namísto původní výměry 5,13 ha);
- do Tabulky ploch byla nově vložena plocha č. 1192 s využitím plochy „NS“, výměrou plochy „3,13“ ha, ve sloupci zastavěnost se znakem „-“ a ve sloupci informace s textem „R26 (SX)“;
- do Tabulky ploch byla nově vložena plocha č. 1201 s využitím plochy „DX“, kódem rozvojové plochy „Z59“, výměrou plochy „1,87“ ha, ve sloupci max. výška zástavby se znakem „-“ a ve sloupci informace s textem „US-21 (část plochy)“.

Obr. 2 – I. změna územního plánu Prostějova (OOP 1/2017) a dotčené plochy po I. změně
- výřez

29. Z uvedeného porovnání je přitom zjevné, že předmětem napadeného opatření obecné povahy a I. změny územního plánu Prostějova vůbec nebyla plocha č. 0434 (tj. plocha, do níž mj. patří pozemek navrhovatele parc. č. 105/1 v kat. území Krasice) a I. změna územního plánu Prostějova neřešila ani umístění trafostanice a elektrického vedení (případně změnu tohoto umístění v ploše č. 0423, které byly navrženy již v původním územním plánu Prostějova (OOP 1/2014 – viz porovnání obr. 1 a 2 shora), a to v návaznosti na požadavky nadřazené územně plánovací dokumentace – Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje. O zcela nepatrné dotčení na právech navrhovatele v podobě snížení výměry (z 5,13 ha na 5,07 ha) se pak jednalo také v případě plochy č. 1052. V tomto ohledu tedy krajský soud zásadní či svou intenzitou natolik významný zásah do vlastnických práv navrhovatele neshledal. V této souvislosti zároveň doplňuje, že navrhovatel svůj nesouhlasný postoj s umístěním trafostanice a elektrického vedení, stejně jako s vlastním funkčním využitím pozemků navrhovatele nacházejících se v uvedených plochách č. 0423, 0424 a 1052, měl vyjádřit již při pořizování a schvalování vlastního územního plánu Prostějova, tj. OOP 1/2014, který tyto plochy (včetně jejich

funkčního využití) takto určil a vymezil a který je v současné době již soudně nenapadnutelný s ohledem na uplynutí lhůty stanovené k soudnímu přezkumu v § 101b odst. 1 s. ř. s. Tentýž závěr se pak týká také umístění veřejné zeleně (městského parku) na ploše č. 0430 a s tím souvisejících námitek navrhovatele, že došlo ke značenému omezení jeho vlastnických práv, neboť pozemky zahrnuté v této ploše budou neomezeně užívány veřejností. I v tomto případě krajský soud připomíná, že plocha č. 0430 byla jako plocha veřejného prostranství – veřejné zeleně (včetně regulativů funkčního využití) takto vymezena již v územním plánu města Prostějova (OOP 1/2014), a s tím spojené důsledky včetně neomezeného užívání veřejností, jakož i souvisejících námitek, dle kterých by stavby a projekty ve veřejném zájmu měly být v první řadě umísťovány na vlastních pozemcích, tedy měly být navrhovatelem uplatněny a směřovány již proti OOP 1/2014, neboť již v té době byly (nebo měly být) tyto okolnosti navrhovatelem známy a ten si měl náležitě střežit svá práva. I. změnou územního plánu se přitom na takto přijaté koncepci nic nezměnilo a v řešené lokalitě nedošlo ke změně této základní koncepce. Pozemky navrhovatele (resp. jejich části, které jsou předmětem nyní podaného návrhu) nebyly pozemky určenými k zastavění již při přijímání územního plánu Prostějova (OOP 1/2014) a ani I. změna v tomto ohledu (co do vlastní podstaty a změny způsobu užívání) žádnou změnu nepřinesla. Pozemky navrhovatele jsou v současné době zemědělsky využívány, přičemž samotná změna územního plánu nemá vliv na jejich stávající využití, ani v něm navrhovatel nikterak nebrání. Nepřípadnými se tak v tomto ohledu jeví také poukazy navrhovatele na skutečnost, že ze strany odpůrce budou muset být do pozemků navrhovatele investovány značné finanční prostředky, související např. s výsadbou stromů a parkovými úpravami, přičemž je otázkou, zda tyto finanční prostředky vůbec jsou v rozpočtu odpůrce k dispozici. Toto jsou otázky, které mají svůj význam až při vlastní realizaci konkrétních záměrů v území, nikoli v procesu územního plánování.

30. Krajský soud pak zároveň podotýká, že skutečnost, že v rámci územního plánu (OOP 1/2014) a stejně i jeho I. změny (OOP 1/2017) nedošlo ke změně funkčního využití na pozemky zastavitelné, byla ze strany navrhovatele pouhou spekulací, která nemohla jakkoli ovlivnit zákonnost procesu pořizování I. změny územního plánu. V tomto ohledu je proto zároveň nerozhodné (a krajský soud ani nepřistoupil k provedení dokazování listinami – viz jejich výčet na str. 4 a 5 návrhu), zda a jakým způsobem se navrhovatel v průběhu let obracel na odpůrce, resp. na Městský úřad Prostějov nebo Magistrát města Prostějova jako na stavební úřad, s jednotlivými žádostmi či podněty na změnu územního plánu, a zda odpůrce, resp. příslušné správní orgány, na tyto žádosti reagovaly či nikoli. Nad rámec výše uvedeného pak krajský soud doplňuje, že v rámci procesu územního plánování se veřejné zájmy na dosažení stanovených cílů v určité (zákonem akceptovatelné) míře budou vždy dotýkat majetkových práv vlastníků dotčených pozemků, přičemž je nutno v každém jednotlivém případě vážit, zda se jedná o zásah proporcionální či nikoli.
31. Důvodnou pak krajský soud neshledal ani námitku navrhovatele směřující ke stanovení požadavku na vypracování územní studie US-21: Nový městský park Prostějov. Jak odpůrce v této souvislosti poukázal ve svém vyjádření, stavební zákon v ustanovení § 43 odst. 2 umožňuje, aby územním plánem byly vymezeny plochy nebo koridory, v nichž je

rozhodování

o změnách v území podmíněno zpracováním územní studie. Jedná se tedy (na rozdíl od územní studie dle § 25 stavebního zákona) o ten typ územní studie, kterou vymezuje územní plán,

a to plochou nebo koridorem, přičemž právě zpracování územní studie je podmínkou pro rozhodování o změnách v území. Pokud tedy v daném případě bylo přistoupeno k tomu,

že územní plán (resp. jeho změna) uložil v plochách č. 0423 a č. 0430 a v části plochy č. 1201 pořízení územní studie, jednalo se dle krajského soudu o požadavek zcela legitimní, mající oporu ve stavebním zákonu a také o požadavek odůvodněný a souladný se samotným smyslem a účelem územní studie (viz str. D17 bod 12.1 odůvodnění OOP 1/2017): „Protože územní plán, jakožto koncepční materiál, nemůže postihnout všechny detaily rozvoje na území města, zvláště v přestavbových a zastavitelných plochách, vymezil v souladu s § 43 odst. 2 stavebního zákona vybrané plochy a koridory

pro prověření změn jejich využití územními studiemi.“ Smyslem a účelem územní studie je dle § 30 odst. 1 stavebního zákona navrhnout, prověřit a posoudit možná řešení vybraných problémů, případně úprav nebo rozvoj některých funkčních systémů v území, například veřejné infrastruktury, územního systému ekologické stability, které by mohly významně ovlivňovat nebo podmiňovat využití a uspořádání území nebo jejich vybraných částí. Je přitom zjevné, že v daném případě je požadavek na zpracování územní studie (jakožto podmínky pro rozhodování o změnách v území) požadavkem legitimním a účelným právě s ohledem na vlastní charakter ploch a jejich funkční využití, kdy se v případě plochy č. 0430 jedná o plochu veřejného prostranství – veřejné zeleně s budoucím využitím jako městského parku, jehož rozšíření se po vypuštění trafostanice plánuje také na plochu č. 0423 (viz str. C4, bod 2.3); a v případě plochy č. 1201 o plochu dopravní infrastruktury – navržení koridoru dopravní stavby propojující ulici J. Lady s ulicí Za Kosteleckou a severním obchvatem města. Jak v této souvislosti vyplývá také z výrokové části napadeného opatření obecné povahy (viz str. A1.43, bod 12.1.6), účelem zpracování územní studie by mělo být „řešení podrobnějšího využití ploch vymezených pro městský park, v jejímž zadání bude zejména požadováno řešení koncepce ploch veřejných prostranství – veřejné zeleně, plocha je vymezená na východě návrhem koridoru pro vedení komunikace, propojující ulici J. Lady s budoucím obchvatem“; a došlo také k naplnění požadavků (d.1) a (d.7) na prověření využití nástroje územní studie pro řešení daných ploch (viz str. C5 a C6 napadeného OOP).

32. Pokud pak navrhovatel v této souvislosti namítal, že uvedeným opatřením došlo *de facto* k vyhlášení stavební uzávěry (do doby vyhotovení územní studie), přičemž navrhovateli není známo, jak dlouho tato bude trvat, krajský soud k tomu konstatuje následující. Územní plán města Prostějova stanoví lhůtu pro vložení dat o územní studii do evidence územně plánovací činnosti na dobu 6 let od nabytí účinnosti územního plánu (viz kap. 12, bod 12.4 výrokové části, str. 59), přičemž jak je patrné z odůvodnění napadeného OOP (viz str. D17, kap. 12 Územní studie), tato podmínka nebyla I. změnou územního plánu Prostějova nijak dotčena. Není tedy pravdou tvrzení navrhovatele, že by nebylo určeno a navrhovateli známo, jaká lhůta byla pro vložení dat o územní studii do evidence územně plánovací činnosti stanovena.

33. Krajský soud dále nepřisvědčil ani námitkám navrhovatele, že by v rozporu s požadavkem obsaženým v bodu 14 čl. II písm. h) zadání došlo k nežádoucímu rozdělení plochy č. 0430, kde má být zřízen městský park, na dvě části. Jak je v této souvislosti patrné z obr. 1 (viz výše) – výřezu koordinačního výkresu územního plánu Prostějova (OOP 1/2014), byly pozemky navrhovatele před provedenou změnou součástí změnových ploch označených jako:

- .0430 plocha veřejných prostranství - veřejná zeleň (VZ), kterou nežádoucím způsobem protínala územní rezerva plochy dopravní infrastruktury (DX)
- .0431 územní rezerva – plocha smíšená obytná (SX) → R18
- .0432 plocha veřejných prostranství (PV)
- .0433 územní rezerva – plocha smíšená obytná (SX) → R22

Při současném porovnání dotčených ploch před a po provedení napadené I. změny územního plánu, tj. při porovnání obr. 1 a 2 (viz výše), je přitom zjevné, že nežádoucí přetnutí plochy

č. 0430 budoucího městského parku plánovanou komunikací (propojující ul. J. Lady a Za Kosteleckou se severním obchvatem města) bylo provedenou I. změnou vyřešeno a odstraněno. Původní plochy územních rezerv pro smíšenou obytnou výstavbu (SX) č. 0431

a 0433 (R18 a R22) a s tím související plocha č. 0432 byly zrušeny a namísto nich zvětšena a rozšířena plocha veřejných prostranství – veřejné zeleně (VZ) č. 0430 západním směrem. Tímto krokem bylo dosaženo a přispěno k zajištění celistvosti veřejné zeleně (budoucího městského parku) západně od plánované komunikace; a v návaznosti na to se pak jako logický krok jeví také nové vymezení plochy č. 1192 jako územní rezervy R26 – plochy smíšené obytné (SX) východně od komunikačního propojení náhradou za zrušené plochy územních rezerv – plochy smíšené obytné (SX) R18 a R22. Jak přitom Nejvyšší správní soud judikoval již v rozsudku ze dne 4. 8. 2016, č. j. 2 As 39/2016 - 51, dostupném na www.nssoud.cz, „územní rezerva je pouze opatřením dočasným, které budoucí využití nijak nepředjímá. (...) z vymezení území jako územní rezervy nelze dovozovat funkční využití, pro které je území pouze prověřováno. To, že je u předmětného území vyznačen účel výhledu, nezakládá závazné vymezení funkčního užití předmětného území, nýbrž je nezbytnou zákonnou podmínkou pro vymezení určitého území (...).“ Navrhovatel tedy na základě výše citovaných závěrů nemohl nabýt legitimní očekávání a dovozovat z původně vymezených ploch územních rezerv – ploch smíšených obytných (SX) jejich závazné funkční využití uvedeným způsobem.

34. Provedenou změnu pak krajský soud nehodnotí ani jako rozpornou s požadavkem proporcionality takto učiněného zásahu do vlastnického práva navrhovatele. K principu proporcionality se ve své rozhodovací činnosti vyjádřil již rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, a to v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, publikovaném pod č. 1910/2009 Sb. NSS, jímž je krajský soud vázán (srovnej zejména výrok IV. tohoto rozhodnutí): „Podmínkou zákonnosti územního plánu, kterou soud vždy zkoumá v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s., je, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývající mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity

a minimalizace zásahu)“. V odůvodnění citovaného usnesení pak rozšířený senát Nejvyššího správního soudu upřesnil, že pokud jde „o zásahy, jejichž citelnost přesahuje míru, kterou je vlastník bez větších obtíží a bez významnějšího dotčení podstaty jeho vlastnického práva schopen snášet, nastupuje ústavní povinnost veřejné moci zajistit dotčenému vlastníku adekvátní náhradu (čl. 11 odst. 4 LZPS), a to z veřejných prostředků nebo z prostředků toho, v jehož prospěch je zásah do vlastnictví proveden“. V daném případě však krajský soud podmínky pro naplnění shora uvedených požadavků neshledal. Jak již bylo uvedeno výše, navrhovatel na základě závěrů vyslovených Nejvyšším správním soudem ohledně povahy územní rezervy nemohl nabýt legitimní očekávání a dovozovat z původně vymezených ploch územních rezerv – ploch smíšených obytných (SX) jejich závazné funkční využití uvedeným způsobem. Nadto byla I. změnou v územním plánu vymezena nová plocha územní rezervy

č. 1192 (R26) se stejným funkčním využitím, tj. určená pro plochu smíšenou obytnou, resp. pro doplnění obytné zástavby severně od nemocnice (situovaná východně od plánovaného komunikačního propojení), a to právě náhradou za zrušené plochy původních územních rezerv R18 a R22. Takto odpůrcem provedené změny proto krajský soud nehodnotí jako neproporcionální zásah do práv navrhovatele, ani jako opatření, které by podstatným a zásadním způsobem omezilo jeho vlastnické právo, ačkoli by sledovaného cíle bylo možno dosáhnout šetrnějším způsobem. V tomto ohledu tedy ani neobstojí argumentace navrhovatele obsažená v replice, že i odpůrce má v dané lokalitě pozemky, které jsou součástí plochy rezervy č. 0436

a současně součástí plochy č. 1052, které rovněž mohly být vymezeny jako městský park. Jednak tato nekoresponduje s požadavkem na vytvoření souvislého (neděleného) území městského parku; jednak na požadavky vyplývající ze zadání [a.1 – viz str. C4, bod 2.3 a), str. C10 bod 14. napadeného OOP 1/2017] naopak reagovaly právě odpůrcem provedené změny, kdy se konkrétně jednalo o požadavek na celistvost budoucího městského parku a nedělení plochy č. 0430, jakož i úpravu urbanistické koncepce dané lokality tak, že by stávající plocha rezerv byla přesunuta na východní část stávající plochy č. 0430, a plocha veřejné zeleně - budoucí park by byl rozšířen západně. Tento požadavek byl dílčí změnou Z1/14b (ve spojení se změnami Z1/6 a Z1/28) naplněn.

35. Pokud se jedná o propojení ul. J. Lady s ul. Za Kosteleckou a severním obchvatem města, krajský soud v této souvislosti uvádí, že oproti původnímu územnímu plánu Prostějova (OOP 1/2014), v němž byla (pokud jde o toto propojení) vymezena územní rezerva, došlo změnou Z1/6 (ve spojení se změnou Z1/28) k „překlopení“ územní rezervy do plochy dopravní infrastruktury (DX), konkrétně plochy č. 1201, s tím, že byl vymezen koridor pro vedení komunikace tím způsobem, aby byl situován toliko na území města Prostějova a nezasahoval do kat. území sousední obce Smržice. Navrhovatel v souvislosti s touto změnou namítal, že v důsledku rozšíření ploch dopravní infrastruktury došlo dle bodu 4. na str. C5 (změna Z1/13c) odůvodnění k vymezení této stavby jako stavby veřejně prospěšné, pro kterou mohou být pozemky v jeho vlastnictví vyvlastněny. Zároveň navrhovatel rozporoval požadavek (viz bod 14. na str. C10 – změna Z1/28), aby trasování připojení k obchvatu bylo vedeno mimo pozemek parc. č. 554/1 v kat. území Smržice, když tento není posledním pozemkem v tomto kat. území, který by sousedil s trasou nově navrhované komunikace. Navrhovatel připomněl, že v kat. území Smržice

se nacházejí ještě pozemky parc. č. 555, parc. č. 556/1, parc. č. 556/4 a parc. č. 556/3, které jsou v těsné blízkosti změnou navrhované trasy komunikace, avšak které nebyly v zadání I. změny územního plánu Prostějova zmíněny. Navrhovatel tak měl za to, že vysvětlení poskytnuté odpůrcem, proč navržená komunikace nemá vést přes pozemek parc. č. 554/1, bylo pouze účelové, neboť v těsném sousedství komunikace se nacházejí ještě další pozemky ve stejném katastrálním území, které však v zadání I. změny územního plánu uvedeny nejsou. Dle názoru navrhovatele pak mělo být s ohledem na uvedenou stavbu dopravní infrastruktury vedenou přes plochu č. 0430 a přes biokoridor Hloučela (evidován jako významný krajinný prvek Niva Hloučely) zpracováno posouzení vlivů změny územního plánu na životní prostředí a na udržitelný rozvoj města.

36. V návaznosti na výše uvedené námitky krajský soud předně z obsahu napadeného opatření obecné povahy ověřil, že ve výkresu I/03 – Výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací byl opatřením obecné povahy (změnou Z1/28) předmětný dopravní koridor nově navržen jako veřejně prospěšná stavba (VPS) pro dopravní infrastrukturu, pro kterou lze vyvlastnit, a to konkrétně jako plocha č. 1201; v textové – výrokové – části (viz str. A1.38, bod 8. Vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a asanací) však vymezení této stavby absentuje. Naopak je z výrokové části OOP 1/2017 (viz str. A1.42 bod 10. Územní rezervy) zřejmé, že silniční propojení přes Hloučelu mezi ul. Josefa Lady a Za Kosteleckou zůstalo součástí vymezených ploch územních rezerv. Je tedy zjevné, že zde došlo jednak k rozporu textové a grafické části územně plánovací dokumentace, jednak k rozporu výrokové části s odůvodněním (viz např. str. C4, bod 2.3), kde se hovoří o návrhu koridoru pro vedení komunikace propojující ul. J. Lady s budoucím obchvatem s tím, že koridor (o min. šířce 30 m) je situován na území města a nezasahuje do kat. území sousední obce Smržice. K tomuto vnitřnímu rozporu, který nepochybně zakládá nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost, jakož i nejistotu ohledně dalšího využití území v této ploše (plocha č. 1201), přitom krajský soud byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti (*ex officio*), a jako taková je nepochybně i důvodem pro zrušení napadeného opatření obecné povahy v této části (k tomu shodně srovnej již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2010, č. j. 2 Ao 1/2009 - 74, dostupný na www.nssoud.cz).
37. Nad rámec výše uvedeného nicméně k vlastnímu trasování koridoru pro vedení komunikace propojující ul. J. Lady a Za Kosteleckou s budoucím severním obchvatem města a k argumentaci odpůrce, že se tato trasa odvíjí od původního trasování územní rezervy vymezené již v územním plánu města Prostějova (OOP 1/2014), krajský soud na tomto místě opětovně odkazuje na již výše citované závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2016, č. j. 2 As 39/2016 - 51, dostupného na www.nssoud.cz, že územní rezerva je opatřením pouze dočasným, které budoucí využití nijak nepředjímá, a tedy z vymezení územní rezervy nelze dovozovat závazné funkční využití, pro které je území pouze prověřováno. Nikde v textu napadeného OOP se přitom nenachází zmínka o tom, jakým způsobem bylo v souvislosti s nově vymezovanou plochou č. 1201 dané území prověřováno, a to včetně vlastního trasování daného koridoru, čemuž odpůrce bude moci věnovat svou pozornost a odstranit tento

deficit odůvodnění, přistoupí-li k vymezení této plochy v procesu přijímání některé z dalších změn územního plánu.

38. Pokud pak byl v souvislosti s trasováním koridoru stanoven také požadavek na vedení komunikace mimo pozemek parc. č. 554/1 v kat. území Smržice, a navrhovatel namítal, že tento pozemek není posledním pozemkem v tomto katastrálním území, který sousedí s trasou nově navrhované komunikace, ale nacházejí se zde také pozemky parc. č. 555, parc. č. 556/1, parc. č. 556/4 a parc. č. 556/3 (všechny ve vlastnictví fyzických osob), které nebyly v zadání I. změny územního plánu zmíněny, krajský soud k takto uplatněné námitce podotýká, že není zřejmé, jakým způsobem se tato skutečnost měla negativně promítnout v právní sféře navrhovatele a krátit jej na jeho právech.
39. V souvislosti s případným novým vymezením plochy dopravní infrastruktury (koridoru komunikace propojující ul. J. Lady a ul. Za Kosteleckou s budoucím obchvatem města) pak krajský soud doplňuje, že odpůrce bude v odůvodnění reagovat také na námitky navrhovatele, zda bylo možno vedení tohoto koridoru dosáhnout i jiným způsobem tak, aby se např. zcela vyhnul pozemkům ve vlastnictví navrhovatele, a svou pozornost bude věnovat také náležitému odůvodnění navrhovatelem vznesené otázky, proč v daném případě nebylo přistoupeno k posuzování vlivů na životní prostředí a udržitelný rozvoj území, ačkoli byla daná plocha č. 1201 vedena a protíná biokoridor Hloučela, který je evidován jako významný krajinný prvek. Na tuto otázku totiž nedávají náležitou odpověď, kterou by v tuto chvíli bylo možno soudně přezkoumat, ani samotné napadené opatření obecné povahy, ani odpůrcem zmiňovaná stanoviska dotčeného orgánu, Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, obsažená v předložené spisové dokumentaci, z nichž v této souvislosti vyplývá, že není nezbytné a účelné komplexně posuzovat I. změnu územního plánu z hlediska vlivů na životní prostředí a na udržitelný rozvoj města – viz negativní stanovisko ze dne 27. 2. 2015, č. j. KUOK 21696/2015, sp. zn. KÚOK/13587/2015/OŽPZ/7232, a na něj navazující stanoviska ze dne 26. 11. 2015, č. j. KUOK 104206/2015, sp. zn. KÚOK/88804/2015/OŽPZ/7232, ze dne 5. 12. 2016, č. j. KUOK 116468/2016, sp. zn. KÚOK/101142/2016/OŽPZ/7232 a ze dne 8. 3. 2017, č. j. KUOK 25981/2017, sp. zn. KÚOK/24610/2017/OŽPZ/7232. V tomto případě se tedy krajský soud ztotožnil také s namítaným nedostatečným zdůvodněním zvoleného trasování, včetně absentujícího zdůvodnění neprovedení posouzení vlivů na životní prostředí.
40. K tvrzenému pochybení odpůrce stran nesprávného vypořádání se s námitkami, které navrhovatel uplatnil předně dopisem ze dne 13. 10. 2016 (provedeným soudem k důkazu při ústním jednání), o němž odpůrce tvrdí, že jej neobdržel, a navrhovatel není schopen doložit a prokázat, že jej odpůrci skutečně odeslal, neboť tak učinil (jak sám uvedl při ústním jednání) obvykle poštou, krajský soud uvádí, že toto se stalo bezpředmětným v situaci, kdy se krajský soud v tomto soudním řízení zabýval veškerými navrhovatelem uplatněnými námitkami a tyto meritorně (věcně) přezkoumal. Pokud pak navrhovatel namítal také nesprávné vypořádání odpůrce s námitkami uplatněnými dopisem ze dne 10.

4. 2017, o nichž odpůrce uvedl, že je nebylo možné posoudit jako námitky k upravenému návrhu I. změny územního plánu, předložené v rámci opakovaného veřejného projednání, neboť předmětná lokalita (v níž se nacházejí pozemky navrhovatele) nebyla dotčena úpravami a změnami návrhu projednávanými při opakovaném veřejném projednání, zde se krajský soud ztotožňuje s hodnocením odpůrce a poukazem na závěry rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2014, č. j. 50 A 15/2014 - 50, dostupného na www.nssoud.cz. V něm Krajský soud v Praze vyslovil, že „*upravený návrh a případné upravené nebo doplněné vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území projedná na opakovaném veřejném projednání v rozsahu těchto úprav. Návrh územního plánu se tedy neprojednává kompletně znovu, ale pouze v částech, které byly dotčeny podstatnou změnou. Toto omezení se následně musí nutně projevit v možnosti podávat proti upravenému návrhu územního plánu projednávaného v opakovaném veřejném projednání námitky a připomínky. Jak plyne z § 53 stavebního zákona z roku 2006, postupuje se při opakovaném veřejném projednání návrhu a jeho přípravě obdobně jako při veřejném projednání návrhu. Byť v daném ustanovení výslovné omezení ve vztahu k možnosti dotčených osob podávat námitky proti podstatně upravenému návrhu územního plánu chybí, je třeba toto omezení dovodit právě z toho, že při opakovaném veřejném projednání se upravený územní plán projednává pouze v rozsahu provedených úprav, a proto námitky mohou dotčené osoby směřovat pouze do provedených úprav návrhu územního plánu. V důsledku toho se logicky omezuje i okruh dotčených osob, neboť námitky mohou v této fázi podat již jen ti vlastníci pozemků a staveb dotčení podstatnými změnami v návrhu územního plánu*“. V daném případě se přitom námitky navrhovatele netýkaly úpravy návrhu I. změny územního plánu, a tedy krajský soud v souladu s výše citovanými závěry souhlasí s hodnocením odpůrce, že tyto měly být uplatněny již v rámci předešlé fáze projednání, tzn. ve fázi veřejného projednání návrhu a v termínu k tomu určeném. Rozhodnutí o námitkách, k nimž odpůrce z výše uvedených důvodů nepřihlédl, včetně odůvodnění tohoto závěru, jsou přitom součástí odůvodnění I. změny územního plánu, a to pod bodem 3. na str. L7. Odpůrce pak nad rámec své zákonné povinnosti také zaslal navrhovateli informaci o tom, jak bylo s jeho námitkami naloženo, a také s upozorněním na to, že námitky budou prověřeny v připravované zprávě o uplatňování územního plánu Prostějova a případně zařazeny jako podnět k řešení v následující změně územního plánu. Takto uplatněným námitkám proto krajský soud naopak nepřisvědčil.

VI. Závěr a náklady řízení

41. Krajský soud tak na základě výše uvedených skutečností shledal návrh navrhovatele zčásti důvodným, a proto podle ustanovení § 101d odst. 2 s. ř. s. rozhodl o zrušení opatření obecné povahy v části textového a grafického vymezení plochy č. 1201 (včetně regulativů využití této plochy), a to dnem právní moci tohoto rozsudku. Krajský soud v této souvislosti zároveň doplňuje, že vzhledem k tomu, že namítaná otázka (ne)posouzení vlivů na životní prostředí v důsledku trasování koridoru budoucí komunikace přes řeku Hloučelu a s tím spojené důsledky se nedotýkají pouze pozemků ve vlastnictví navrhovatele, a stejně tak zjištěná vnitřní rozpornost napadeného opatření obecné povahy (textové a grafické části; výrokové části a odůvodnění) se dotýká celé plochy č. 1201,

přistoupil krajský soud ke zrušení části napadeného opatření obecné povahy v celé této ploše. Ve zbývajícím rozsahu pak návrh navrhovatele zamítl.

42. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1, věty poslední, s. ř. s., podle kterého měl-li účastník částečný úspěch ve věci, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. Náklady soudního řízení v této věci spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 5 000 Kč za podaný návrh (nikoli již v soudním poplatku ve výši 1 000 Kč za návrh na vydání předběžného opatření, jemuž soud usnesením ze dne 21. 12. 2017, č. j. 64 A 5/2017 - 230, nevyhověl) a dále v nákladech právního zastoupení navrhovatele v soudním řízení v celkové výši 16 456 Kč dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu advokátky Mgr. Vladislavy Skoupé za zastupování navrhovatele v řízení před krajským soudem, a to za následující úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu: převzetí a příprava zastoupení, dvě písemná podání soudu ve věci samé – sepis podaného návrhu a replika k vyjádření odpůrce a účast na ústním jednání soudu, které se ve věci konalo dne 22. 3. 2018. Dle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního částku ve výši 3 100 Kč, celkem se tedy za čtyři úkony právní služby jednalo o odměnu ve výši 12 400 Kč (4 x 3 100 Kč). Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok také na paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč. V daném případě tedy tato náhrada činí částku ve výši 1 200 Kč (4 x 300 Kč). Vzhledem k tomu, že zástupkyně navrhovatele je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna za zastoupení o částku odpovídající této dani, tj. o částku 2 856 Kč. Celkové náklady řízení za zastoupení, včetně daně z přidané hodnoty a zaplaceného soudního poplatku, by tak činily částku ve výši 21 456 Kč. Protože však navrhovatel měl pouze částečný úspěch ve věci, má právo pouze na náhradu poměrné části nákladů. Navrhovatel byl se svým návrhem úspěšný co do plochy č. 1201 (vedle této plochy byly podaným návrhem napadeny také změny ploch č. 0430, č. 0431, č. 0432, č. 0433 a č. 1192), a tedy mu soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši jedné šestiny, tj. částku ve výši 3 576 Kč. Ke splnění povinnosti byla odpůrci stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. března 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu